

[Arentoft]

for at få finansieret ad anden vej. Danske havne er henvist til det private lånemarked, og derfor kan de trufne dispositioner virke stærkt diskriminerende og konkurrenceforvridende.

Jeg skal i øvrigt henvise til minister Lise Østergards besvarelse af fru Mette Madsens spørgsmål nr. 364 af 25. januar 1978 (Folketingstidende sp. 5164-5168), hvor ministeren bl. a. udtaler: „Hovedtanken er den, at der ikke er tale om en direkte konkurrence med mindre danske havne, men om et havneanlæg, der samarbejder med mindre skandinaviske havne“. Københavns og Århus havne, der er basishavne, kan vel næppe betegnes som mindre danske havne. Derfor vil ministerens vurdering af sagen være af stor betydning.

Besvarelse (15/2 78):

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Den nordiske investeringsbank har ifølge statutterne til formål at yde lån og stille garantier på bankmæssige vilkår og i overensstemmelse med samfundsøkonomiske hensyn med henblik på gennemførelse af investeringsprojekter og eksport af nordisk interesse.

Ifølge det for mig oplyste har repræsentanter for investeringsbanken inden beslutningen om at yde lånet til Göteborg havn på møder med Københavns og Århus havne givet disse en orientering om sagen.

Ministeriet for offentlige arbejder har ikke haft sagen forelagt til udtalelse. På baggrund af de for mig foreliggende oplysninger om vilkårene for lånet, som ligger tæt på almindelige markedsvilkår, er det min opfattelse, at der næppe vil kunne påvises nogen konkurrenceforvridende konsekvenser for Københavns og Århus havne ved ydelsen af det nævnte lån til Göteborg havn.

Til *miljøministeren* (7/2 78) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke rekreative, miljømæssige og forureningsmæssige virkninger der vil være forbundet med anbringelse af lossepladsfyld fra Avedøre Holme som en ø, der afspærrer Skrædderholmen?«

(Spm. nr. 440).

Begrundelse.

I forbindelse med motorvejskontorets detailprojektering af Vallensbæk-Tårnby motorvejen er der fremkommet et helt nyt forslag om at anbringe det lossepladsfyld, man ikke kan slippe af med på anden måde, ved eller på Skrædderholmen. Baggrunden er, at hverken Hvidovre kommune eller motorvejskontoret har kunnet anvise andre placeringsmuligheder, og betegnelsen rekreativt areal turde derfor i nogen grad være falsk varebetegnelse for dette projekt.

Jeg beder om, at ministeren i sit svar berører spørgsmålet om, hvilken kommune der skal give miljøtilladelse.

Besvarelse (16/2 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Spørgsmålet har været forelagt miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

Glostrup kommune har for 12-14 år siden anvendt dele af det nu opfyldte areal på Avedøre Holme som losseplads.

På et tidligt stadium i projekteringen af Vallensbæk-Tårnby motorvejen har det været overvejet at bruge noget af dette fyld til dæmningen foran Skrædderholmen.

Vejdirektoratet har over for miljøstyrelsen oplyst, at disse planer senere er forladt, og at man nu tænker sig dæmningen opført af overskudsjord (råjord) fra vejarbejder andetsteds i hovedstadsområdet.

Der er herefter ikke tale om lossepladsfyld i miljøbeskyttelseslovgivningens forstand, og efter miljøstyrelsens skøn er der ikke miljømæssige eller forureningsmæssige gener forbundet med anvendelsen af overskudsjord som fyldmateriale i det aktuelle tilfælde.

Det kan endelig oplyses, at da projektet er et anlæg på søterritoriet, skal det godkendes af ministeriet for offentlige arbejder, i dette tilfælde i nært samarbejde med miljøministeriet. Projekter af denne art er ikke optaget på bilaget over godkendelsespligtige virksomheder i miljøbeskyttelsesloven, hvorfor projektet ikke kræver kommunal godkendelse i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Til *justitsministeren* (7/2 78) af:

Ole Hovmand (FP):